

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

III науково-практичної інтернет-конференції

**РОЗВИТОК
ПРИРОДНИЧИХ НАУК
ЯК ОСНОВА НОВІТНІХ
ДОСЯГНЕНЬ У
МЕДИЦИНІ**

*м. Чернівці
21 червня 2023 року*

2. Уварова Т., Стас Т. Медіаграмотність та медіакомпетентність у сучасній освіті: виклики та тенденції. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2020. Том 4, № 29. С. 191–197.

3. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція) // Постанова Президії НАПН України від 21 квітня 2016 р. № 1-2/7-110. – Режим доступу: <https://naps.gov.ua/files/sod/media-edu>. – Заголовок з екрану.

Бичко М.В.

ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ КЕЙСІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава

bastet090687@gmail.com

Освітня діяльність вищих навчальних медичних закладів України має на меті сформувати у здобувачів вищої медичної освіти знання, уміння та навички для задоволення вимог сучасного ринку праці та поповнення вітчизняних медичних закладів висококваліфікованими спеціалістами. Тому задля імплементації реформи вищої медичної освіти в Україні передбачається зміна характеру освітньо-виховної системи, змісту навчання, технологій навчання, методів, форм та засобів навчання.

Принагідно треба зазначити, що свого подальшого розвитку потребує також і педагогічна готовність викладачів вищих медичних навчальних закладів до застосування інноваційних технологій як в освітньому процесі так і на практиці. Без сумніву зростанню динаміки якості навчання здобувачів вищої освіти сприяє впровадження в освітній процес засобів і методик, які допомагають майбутнім лікарям розкривати свої природні задатки. Задля досягнення цієї мети в освітньому процесі широко використовуються інтерактивні технології навчання.

У процесі формування професійних компетентностей майбутніх лікарів можна широко використовувати метод кейсів, попередньо звернувши їхню увагу на принципи, що лежать в основі методу.

Суть кейс-технології викладачами медичних закладів вищої освіти може бути потрактована наступним чином:

- 1) викладач керує обговоренням проблеми, презентованої в кейсі (склад кейсу – інформаційні матеріали в будь-якому вигляді, друкованому чи цифровому);
- 2) викладач організовує самостійну діяльність студентів-медиків у змодельованій ситуації, що дає змогу об'єднати теоретичну підготовку й практичні навички, застосувати

теоретичні знання до виконання практичних ситуацій, які можуть виникати в реальній професійній діяльності лікаря;

3) методи, які застосовують під час реалізації кейс-технології, мають бути інтерактивними (шкала думок, «Мікрофон», «Коло ідей», «Акваріум», інтерактивна дискусія, пошук рішення, SWOT-аналіз та ін.);

4) інформаційні матеріали кейсу надають студентам у друкованому чи в цифровому вигляді (відеоматеріали, презентації, аудіозаписи, роздруковані тексти, фотоматеріали, схеми, таблиці, рисунки, діаграми тощо);

5) результат роботи над кейсом – формулювання практичного рішення проблеми чи ситуації на підставі глибокого всебічного її аналізу, оцінювання запропонованих алгоритмів рішення, вибір найкращого варіанту в контексті завдання чи проблеми.

Під час аналізу проблеми, запропонованої викладачем, та роботи майбутніх лікарів із інформаційними матеріалами кейсу, формулювання висновків щодо її розв'язання відбувається актуалізація теоретичних знань, розвиваються практичні вміння та навички, здобувачі вищої освіти навчаються працювати з наявною інформацією, приймати професійні зважені рішення, прогнозувати можливі наслідки й оцінювати їх успішність у контексті результативності лікувально-діагностичного процесу в цілому.

Ключовою вимогою у застосуванні системи кейсів є опис справжніх ситуацій, проблем та подій, в основу яких покладено реальні факти та аргументовані показники; зміст кейсів має бути побудований на дидактичних принципах навчання, а саме: посильності, науковості, міцності знань, поступовості й систематичності знань, наочності, принципі вправ і міцного оволодіння знаннями та навичками, свідомості й активності та ін.

Фактори, на які варто звернути увагу при розробленні кейсів: відповідність кейсу освітнім цілям; значимість вибору ситуацій для вибраної теми; обґрунтоване визначення рівня їхньої складності; наявність у професійно орієнтованих ситуаціях, що подані в кейсах, потенціалу для розвитку аналітичного мислення, креативності та інтегративного мислення здобувачів вищої освіти; можливість дискусійного характеру обговорення подій та пошук різних варіантів розв'язання щодо запропонованих ситуацій.

Рекомендовано впровадження в процес підготовки майбутніх лікарів таких типів кейсів: структуровані кейси; кейс «короткі замітки»; «великі неструктуровані кейси»; кейси на зразок «новаторські справи».

Залежно від класифікації та складності кейсу викладач повинен заздалегідь орієнтуватися в часових межах виконання ситуаційного завдання.

Підсумовуючи, зазначимо, що застосування системи кейсів у процесі формування професійних компетентностей майбутніх лікарів, дає можливість розвивати аналітичне мислення, формує здатність до побудови логічних зв'язків, а також розвиває навички роботи в команді під час виконання завдань. Окрім того, актуалізує теоретичні знання майбутніх лікарів із різних дисциплін: анатомія, фізіологія, медична біологія, основи медичної інформатики, мікробіологія, медична хімія та ін.; розвиває їхні практичні навички визначення діагнозу, роботи з медичною інформацією, формує навички ухвалення рішень про правильність вибору необхідного медичного обладнання для надання медичної допомоги, забезпечує опанування вмінь комунікації.

Бичко М.В.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ ТРЕНАЖЕРІВ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава
bastet090687@gmail.com

Перші згадки про медичні симулятори та їх використання в медицині датуються початком ХХІ століття. Відтоді їх застосування беззаперечно стає революційним проривом у сфері медичної освіти. Загалом симулятори дозволяють освоїти складні практичні навички, не завдаючи при цьому жодної шкоди пацієнту, що є прерогативою їх використання. Медичні віртуальні симулятори представлені тренажерами для професійної медичної підготовки, основною метою яких є забезпечення відпрацювання практичних навичок з можливістю повтору. Віртуальні симулятори можна використовувати поліаспектно в залежності від обраного медичного профілю. Так, наприклад, можна використовувати медичні віртуальні симулятори для відпрацювання інвазивних хірургічних втручань, для відпрацювання професійних навичок бригади швидкої медичної допомоги. Також використовуються гінекологічні, стоматологічні та інші види медичних віртуальних тренажерів в залежності від спеціалізації майбутніх лікарів. На особливу увагу заслуговують спеціалізовані програми, які доступні в комп'ютерних лабораторіях медичних закладів вищої освіти. Для унаочнення будови та принципів роботи діагностичного й лікувального обладнання використовують віртуальні тренажери, які здатні суттєво активізувати й поглибити вивчення профільних дисциплін з акцентом на застосуванні різних категорій медичного обладнання. В основу